

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 130.

plaat 1

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~a/h Orchestra: Shufflin' off to Hollywood (Lionel Hampton, Allen Reuss)
Lionel Hampton
5/7 - 3:04 - RCA PM 42363

Dat was de eerste take van "Shufflin' off to Hollywood", uit de Victor-session in New York City op 5 april 1939 door een studiegroep: Lionel Hampton and his Orchestra. Met de vibrafonist Choo Berry-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Allen Reuss-gitaar, Milt Hinton-bas, Cozy Cole-drums. Hampton en gitarist Reuss maakten dit stuk, waarin de speeltrant van Berry en de ritmiek van het geheel verwijzen naar de toekomstige Harlem Jump-stijl waarvan Hampton een van de grote aanstichters zou worden. 6 april maakte Hamp met Benny Goodman de laatste kwartet-opnamen, er stond de groep ingrijpende veranderingen te wachten, al was dat toen maar op één punt duidelijk. Pianist Teddy Wilson begon ~~aan~~ met een big band, ^{al} was een sleutelfiguur geweest in de eerste kleine Goodman-groep, het Trio, zijn vertrek veranderde het muzikale karakter van de kleine formaties totaal. Die 6e april werden maar twee stukken gedaan, één met Wilson, het eerste met Goodman's vaste big band pianist Jess Stacey, en dat was "Opus 3/4".

plaat 2

Benny Goodman Quartet: Opus 3/4 (Benny Goodman, Lionel Hampton)
B/voorlaatst - 3:00 - RCA Victor 731.041

Benny Goodman-klarinet, Lionel Hampton-vibrafoon, Jess Stacey-piano, Buddy Schutz-drums: "Opus 3/4" van Goodman en Hampton, 6 april 1939 voor Victor in New York City, de laatste Goodman kwartet-session. Lionel Hampton zou met zijn studio-formaties nog twee jaar doorgaan, toen ging ook hij een big band leiden. De Victor session van 13 juni was op de leider en de pianist na een complete Ellingtonians aangelegenheid. Rex Stewart-cornet, Lawrence Brown-trombone, Harry Carney-baritonsaxofoon, Clyde Hart-piano, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums. Van pianist/componist Eubie Blake, die in 1921 de muziek voor "Shufflin' along" schreef, ~~aan~~ nu, 99 jaar oud nog steeds speelt, van Eubie Blake uit 1930 voor de show 'Blackbirds': "Memories of you".

plaat 1

Lionel Hampton a/h Orchestra: Memories of you (Eubie Blake)
6/voorlaatst - 3:10 - RCA PM 42 363

"Memories of you" van Eubie Blake, door Lionel Hampton's studio-groep op 13 juni 1939 voor Victor in New York City. 11 september was de eerstvolgende session, en als Hamp ooit een 'All Star' groep bij elkaar had ~~was~~ was het deze wel. Alleen de trompettist en de gitarist waren nog onbekend, maar verder ging het om Benny Carter-altsaxofoon, ~~en~~ drie tenorsaxofonisten: Coleman Hawkins, Choo Berry en Ben Webster, Clyde Hart weer op piano, Milt Hinton-bas, Cozy Cole-drums. De trompettist, die de volgende maand 24 zou worden, speelde sinds korte tijd bij Cab Calloway: Dizzy Gillespie. De gitarist ~~was~~ sinds een maand bij Benny Goodman, maar maakte met deze Hampton-formatie zijn eerste 'officiële' grammofoonplaat. Dat was Charlie Christian, die voor de elektronisch versterkte gitaar in de jazzgeschiedenis de positie zou krijgen als Coleman Hawkins voor de tenorsaxofoon en Lionel Hampton voor de vibrafoon. ~~Uit~~ Uitgerekend bij deze eerste session mocht hij solistisch alleen wat fill-ins ~~en~~ ~~en~~, ~~maar~~ ~~ook~~ ook dat kon hij ~~pres~~reselijk goed, rhythm guitar.

niet
veert-ink
alen,

plaat 3

Lionel Hampton a/h Orchestra: Hot mallets (Lionel Hampton)
A/3 - 2:13 - RCA Victor 731.048

"Hot Mallets" van Lionel Hampton, - 'Mallets' zijn die stokjes met balletjes in verschillende hardheden waarmee de vibrafoon bespeeld wordt. Soli door Benny Carter-altsaxofoon, en in zijn chorus speelde Dizzy Gillespie op trompet de bridge, het tussenstuk. Choo Berry-tenorsaxofoon, en bij mijn weten voor het eerst op de plaat te horen de fameuze Hampton-kreun. Hij zingt, ~~en~~ en de opvullers worden daarbij, op niet-versterkte gitaar, gespeeld door Charlie Christian, *in* "One sweet letter from you".

idem

Idem: One sweet letter from you (Brown, Clare, Warren)
A/2 - 3:16 - idem

"One sweet letter from you" *met Hawkins als tenorist,* was het tweede, "Hot mallets" het derde van de vier stukken die Lionel Hampton and his Orchestra opnam voor Victor in New York City op 11 september 1939. Dizzy Gillespie-trompet Benny Carter-alt-, Coleman Hawkins, Choo Berry en Ben Webster-tenorsaxofoons. Clyde Hart-piano, Charlie Christian-niet versterkte gitaar Milt Hinton-bas, Cozy Cole-drums. Net als Clyde Hart kwam Charlie Christian uit de Mid-West en dus de 'territory bands'. Hij speelde tot zomer '39 in en rond Oklahoma City, een van de musici die hem, korte tijd les gaven was Eddie Durham.

bandje P 13638 Eddie Durham: "Yeah I met Charlie Christian... ..last time I heard him he played that way". - 1:58

Gitarist/trombonist/arrangeur Eddie Durham. Toen hij dit vertelde op 24 mei 1980 in 't Casino in Den Bosch 73 jaar oud, en, zoals hij zelf ook zei, inmiddels wat vergeetachtig wat betreft feiten en data. Maar hij heeft Christian inderdaad drie weken met gitaarspelen geholpen, alleen niet in 1938, maar '34. En Christian was in '38 geen pianist, de piano was ~~een~~ ^{een} bij-instrument, hij speelde al heel lang gitaar. Nog steeds komt men in artikelen en boeken foute gegevens over Christian tegen, terwijl bijvoorbeeld John Chilton al 12 jaar geleden het juiste geboortjaar had gevonden. Hier komen de feiten op een rijtje. Charlie Christian werd op 29 juli 1916 geboren in Bonham, Texas. Zijn vader, blind, speelde gitaar, broer Edward, geboren in 1906, piano en bas, broer Clarence, geboren 1911, en nog twee andere broers waren allemaal beroepsmusicus. De familie verhuisde in 1921 naar Oklahoma City, waar Christian eerst op trompet begon. Met zijn 12e, dat was dus in 1928, werd gitaar zijn hoofdinstrument, daarnaast speelde hij bas en piano. Christian werkte in het sextet van de bekende territory-orkestleider Alphonso Trent. In 1931 hoorde hij voor het eerst Lester Young die met de Blue Devils van Walter Page een engagement had in de Ritz Ballroom, Oklahoma City, waarna in Slaughters Hall jam sessions gehouden werden. Met de Christian brothers, Hot Lips Page, Lem Johnson en vele anderen. In die jaren leerde Christian, vooral door luisteren en kijken, van gitaristen als Tommy Lee House, Charlie Faris, Claude Burns, Chuck Hamilton, maar vooral Jim.Daddy Walker van de Clarence Love Band, waarvan hij echt les had. Behalve bij Alphonso Trent werkte Christian bij Anna Mae Winburn, James Simpson en Leslie Sheffield, zo rond 1938 begonnen via Mary Lou Williams, Teddy Wilson en Norma Teagarden geruchten over zijn kwaliteiten door te dringen in muzikantenkringen buiten de territory. Midden februari 1939 hoorde producer John Hammond de elektronisch versterkte gitaar van Floyd Smith bij de Andy Kirk Band in het Apollo Theater, New York City, en zei tegen de pianiste, Mary Lou Williams, hoe lelijk hij Floyd's ~~gitaar~~ ^{seluid} vond. Haar antwoord: dan moet je naar de Ritz Ballroom in Oklahoma City gaan, waar de beste gitarist van de wereld speelt, hij heet Charlie Christian. Hammond moest 10 augustus in LA zijn om de eerste Columbia session van Benny Goodman te produceren, en maakte een stop in Oklahoma City. Hij hoorde Christian, begreep meteen dat Miss Williams gelijk had en belde Goodman in Los Angeles. Die wilde geen elektrische gitaar.

Dus bedacht Hammond een confrontatie tussen Christian en Goodman op 10 augustus in de studio van West Coast Recorders, waar de band opnam. BG gaf Christian geen kans zijn versterker in te schakelen, liet hem rhythm guitar spelen bij zijn klarinet en zei dat hij Christian niet nodig had. Nu kwam Hammond met een list. De band begon die avond een engagement in het Victor Hugo Restaurant in Beverly Hills, als entr'acte fungeerde het Benny Goodman Quintet met Fletcher Henderson ^{aan de} piano. De musici werden ingeseind, Christian zat er toen de set moest beginnen en Goodman kon alleen een giftige blik op aanstichter Hammond werpen, hij moest ~~meteen~~ meteen spelen. De keus viel op "Rose room", vermoedelijk omdat hij dacht dat Christian het niet kende, en de vertolking draaide uit op 45 minuten en een ovationeel applaus. Voor Charlie Christian en zijn elektrische gitaar. Dat was 10 augustus 1939, negen dagen later speelde wat ^{toen} het Benny Goodman Sextet was geworden, in de Hollywood Bowl voor de 'Camel Caravan' die door radio WAAF werd uitgezonden. Een stuk is bewaard gebleven, u hoort een deel ~~van~~ van "Flying home" als slot van deel 130, NDS Jazzgeschiedenis, Mdr.

plaat 4

Benny Goodman Sextet: Flying home (Goodman, Hampton, DeLange)
A/1 - 3:07 - Jazz Archives JA-23

0 0 0 0 0

opn. 10.06.82

NA 110020